

Received: 14-03-2022
Revised: 04-06-2022
Accepted: 15-08-2022

การรู้ดิจิทัลและพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

The Study of Digital Literacy and Social Media Behavior of Undergraduate
Students, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

สุพัชรี ภู่อาวรรณ^{*1}

Supatcharee Bhooarworn

supatcharee.bh@kmitl.ac.th

ศิรินทร มีขอบทอง²

Sirinthorn Meekhobthong

sirinthorn.me@kmitl.ac.th

ชิตพล ดีขุนทด²

Chitapol Deekoontod

64603014@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรู้ดิจิทัลและพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อศึกษาความแตกต่างการรู้ดิจิทัล พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์จำแนกตามเพศและคณะ และเพื่อหาความสัมพันธ์การรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

* Corresponding Author

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Student in Graduate school in School of Industrial Education and Technology, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL)

² สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
School of Industrial Education and Technology, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL)

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ Google Forms สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติทดสอบ t-test independent การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า การรู้ดิจิทัลทั้ง 5 ด้านนั้น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการจัดการความเป็นส่วนตัว รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารและการมีจริยธรรมในโลกออนไลน์ การจัดการการกลั่นแกล้งบนโซเชียล การรู้เท่าทันสื่อ และการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ตามลำดับ การรู้ดิจิทัลส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ การรู้ดิจิทัลในด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลของนักศึกษาหญิงและชายแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การรู้ดิจิทัล, สื่อสังคมออนไลน์, นักศึกษา

Abstract

This research is a survey research. The objectives were to explore digital literacy and social media usage behavior. To investigate differences in digital literacy and social media behavior and to examine the relationship between digital literacy and social media usage behavior among first-year students pursuing a bachelor's degree at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.

The research population consisted of 150 first-year undergraduate students enrolled in the Digital Intelligence Quotient course during the first semester of the academic year 2021 at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang in Bangkok Cosmopolis.

The research instrument utilized for data collection was a questionnaire focused on digital literacy and social media usage behavior, administered through Google Forms. Data analysis employed statistical methods including independent t-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), and Simple Regression Analysis.

The findings revealed that among the five areas of digital literacy assessed, privacy management exhibited the highest level of proficiency among the participants, followed by competence in communication and ethics in the online environment, management of cyberbullying incidents, media literacy, and the use of digital devices, in descending order. Notably, digital literacy positively influenced the social media behavior of first-year students in the Faculty of Liberal Arts, with their social media usage behaviors scoring higher on average compared to students in the Faculty of Computer Science. Additionally, gender-based differences were observed in digital literacy, particularly in the context of the use of digital devices.

Keywords: Digital literacy, Social media behavior, Undergraduate students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ทำให้รูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การค้า การบริการ การทำงานของรัฐและกระบวนการทางสังคมเปลี่ยนไป อีกทั้งมีการเข้ามาหลอมรวมเข้ากับวิถีการดำเนินชีวิต ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในสังคมปัจจุบันเปลี่ยนไปมากมาย รวมไปถึงรูปแบบของการทำงานในทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะเห็นว่าการทำงานในยุคใหม่ล้วนต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการทำงาน ผู้คนในสังคมจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีทักษะและความสามารถต่างๆ ที่สำคัญ และจำเป็นต้องการใช้ชีวิตในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อช่วยกันขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลให้ประเทศไทยไปสู่เป้าหมายประเทศที่มีความมั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืนได้ โดยผู้เรียนในยุคนี้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี ได้อย่างง่ายดาย และสามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างสะดวก สามารถวิเคราะห์และบูรณาการเป็นทักษะและความรู้ใหม่ สามารถสร้างเนื้อหาในรูปแบบดิจิทัลรวมถึงการเผยแพร่ในช่องทางและสื่อต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เพื่อสามารถใช้ประโยชน์จากสารสนเทศดิจิทัลเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ถูกกำหนดให้เป็นทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นของพลเมืองในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษาในปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการเรียนการสอนจากเดิมที่เรียนรู้จากหนังสือและตำรา เป็นการใช้สื่อสารสนเทศดิจิทัลในการเรียนการสอนมากขึ้น โดยเฉพาะแหล่งการเรียนรู้บนเว็บไซต์ต่างๆ ที่มีหลากหลายสาขาวิชา ซึ่งผู้เรียนเลือกสรรได้อย่างอิสระตามความสนใจ (แววดา เตชาทวีวรรณ และอังศรา ประเสริฐสิน, 2559) และความรู้ต่างๆ เชื่อมโยงกันบนอินเทอร์เน็ต

ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางไม่สิ้นสุด การรู้ดิจิทัลจะทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมดิจิทัลได้ดียิ่งขึ้น (National Science and Technology Development Agency, 2015 อ้างถึงใน กาญจนา หุทธิราชพงศ์, 2562) จึงอาจกล่าวได้ว่า การรู้ดิจิทัล ถือเป็นทักษะที่จำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันและอนาคตให้อยู่รอด สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีหน้าที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เน้นการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้ตามนโยบายของภาครัฐ จึงมีความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะการรู้ดิจิทัลซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีทักษะด้านต่างๆ ทั้งทางด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการรู้ดิจิทัล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนทุกคนตามองค์ประกอบที่สำคัญของการรู้ดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเข้าถึง การจัดการ การประเมิน การบูรณาการ การสร้างและการสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้ รวมไปถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Online social media) อีกด้วย (กาญจนา หุทธิราชพงศ์, 2562) โดยสื่อสังคมออนไลน์ เป็นรูปแบบของการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้ใช้งานสามารถสร้างชุมชนออนไลน์เพื่อแบ่งปันสารสนเทศ ความคิด ข้อความส่วนบุคคล และเนื้อหาอื่นๆ โดยเป็นช่องทางที่ช่วยให้คนสามารถเชื่อมโยงกับผู้อื่นได้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้ใช้งานสามารถแพร่กระจายสารสนเทศแก่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการแบ่งปันสารสนเทศระหว่างกันและนำไปใช้ประโยชน์ในวงกว้าง เนื่องจากสารสนเทศที่แพร่กระจายอยู่บนสื่อสังคมออนไลน์มีหลากหลายประเภท ทั้งข้อความ เสียง ภาพถ่าย วิดีทัศน์ แผนที่ (White, 2012 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ ศราวณะวงศ์, ขจร ฝ่ายเทศ, ดวงแก้ว เงินพูนทรัพย์ และวัลลภา จันทรดี, 2560) ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ แม้ว่าสื่อสังคมออนไลน์ยุคแรก คือ บล็อก (Blog) เริ่มใช้งานใน ค.ศ. 1990 ทว่าจวบจนถึงปัจจุบันได้มีพัฒนาการของสื่อสังคมออนไลน์ขึ้นมาหลายประเภท เพื่อตอบสนองการใช้งานให้สามารถสื่อสารข้อมูลและสารสนเทศได้หลากหลายมากขึ้น อาทิสื่อสังคมออนไลน์ประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เน้นการใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารข้อความและแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันเช่น Facebook, Twitter, Line เป็นต้น สื่อสังคมออนไลน์ที่พัฒนาขึ้นเพื่อเน้นการสื่อสารสารสนเทศในรูปแบบที่เฉพาะเจาะจง คือ ใช้สำหรับการสื่อสารภาพถ่าย (เช่น Instagram ฯลฯ) ใช้ในการสื่อสารวิดีโอ (เช่น YouTube และ TikTok ฯลฯ) ใช้ในการสื่อสารเนื้อหาในรูปบทความ (เช่น Wikipedia ฯลฯ) เป็นต้น คุณสมบัติเด่นของสื่อสังคมออนไลน์ คือ ง่ายไม่ซ้ำใคร ใช้งานง่าย ใช้ประโยชน์ในการสื่อสารข้อความและสารสนเทศได้ทุกรูปแบบ ทั้งข้อความ ภาพถ่าย วิดีทัศน์ และเสียง ทำให้ผู้ใช้งานสามารถสร้างและจัดการเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ทั้งการแชร์หรือแบ่งปัน การจัดหมวดหมู่ การกำหนดคำค้น (Tag) มีความรวดเร็วในการใช้งาน และสามารถสื่อสารได้ ณ เวลาปัจจุบัน (Real time) ผสมกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอุปกรณ์มือถือประเภทสมาร์ทโฟน Tablet และเครือข่ายแบบไร้สายความเร็วสูง ก็ยิ่งเพิ่มความสะดวกในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ความนิยมในการใช้งานเพิ่มมากขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ในวงกว้างทั้งในแวดวงของธุรกิจและภาคการศึกษา เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการทำงานหรือเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่น เป็นช่องทางในการสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ การแบ่งปันความรู้ไปยังผู้อื่น และการเรียนรู้แบบอภิปรายร่วมกัน (Discuss learning) (จุฑารัตน์ ศราวณะวงศ์ และคณะ, 2560) สื่อสังคมออนไลน์จัดเป็นเทคโนโลยีประเภทสื่อใหม่ที่ได้รับการนิยมนิยมจากผู้เรียนจึงถูกนำมาใช้งานอย่างกว้างขวาง อันเนื่องมาจากคุณสมบัติที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามสื่อสังคมออนไลน์มีทั้งประโยชน์และโทษ สื่อสังคมออนไลน์จะมีประโยชน์มากในแง่สนับสนุนการเรียนรู้หากผู้เรียนมีการนำมาใช้อย่างถูกวิธี ดังนั้นการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ผู้เกี่ยวข้องควรทราบถึงพฤติกรรมการใช้ที่มีต่อสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ใช้ในเบื้องต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอน และสถาบันการศึกษา ในการขับเคลื่อนการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาคำรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการนำไปปรับใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient) ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นรายวิชาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ทุกคนต้องเข้าศึกษาวิชานี้ โดยทำการศึกษาการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยใช้แนวทางของรายวิชาความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient) สำนักวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการกำหนดการรู้ดิจิทัล 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) การใช้อุปกรณ์ดิจิทัล (2) การรู้เท่าทันสื่อ (3) การจัดการความเป็นส่วนตัว (4) การจัดการการกลั่นแกล้งบนโซเชียล (5) การสื่อสาร และการมีจริยธรรมในโลกออนไลน์ ส่วนด้านพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ใช้แนวทางจากงานวิจัยของ จุฑารัตน์ ศราวณะวงศ์ และคณะ (2560) เรื่องพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งเป็น (1) วัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์ (2) สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ (3) ช่องทางการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (4) ช่วงเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (5) สถานที่ และ (6) ปัญหาบกพรอนในการใช้สื่อสังคมออนไลน์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการรู้ดิจิทัลและพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ และคณะที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ และคณะที่ศึกษา
4. เพื่อหาความสัมพันธ์การรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาเพศต่างกันมีการรู้ดิจิทัลที่ต่างกัน
2. นักศึกษาเพศต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่างกัน
3. มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างน้อย 1 คณะ มีการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฉลี่ยแตกต่างจากนักศึกษาคณะอื่น
4. การรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นิยามศัพท์

การรู้ดิจิทัล หมายถึง รู้จัก เข้าใจ การใช้อุปกรณ์ทางด้านดิจิทัล การรู้เท่าทันสื่อ การจัดการความเป็นส่วนตัว การจัดการการกลั่นแกล้งบนโซเชียล การสื่อสาร และการมีจริยธรรมในโลกออนไลน์

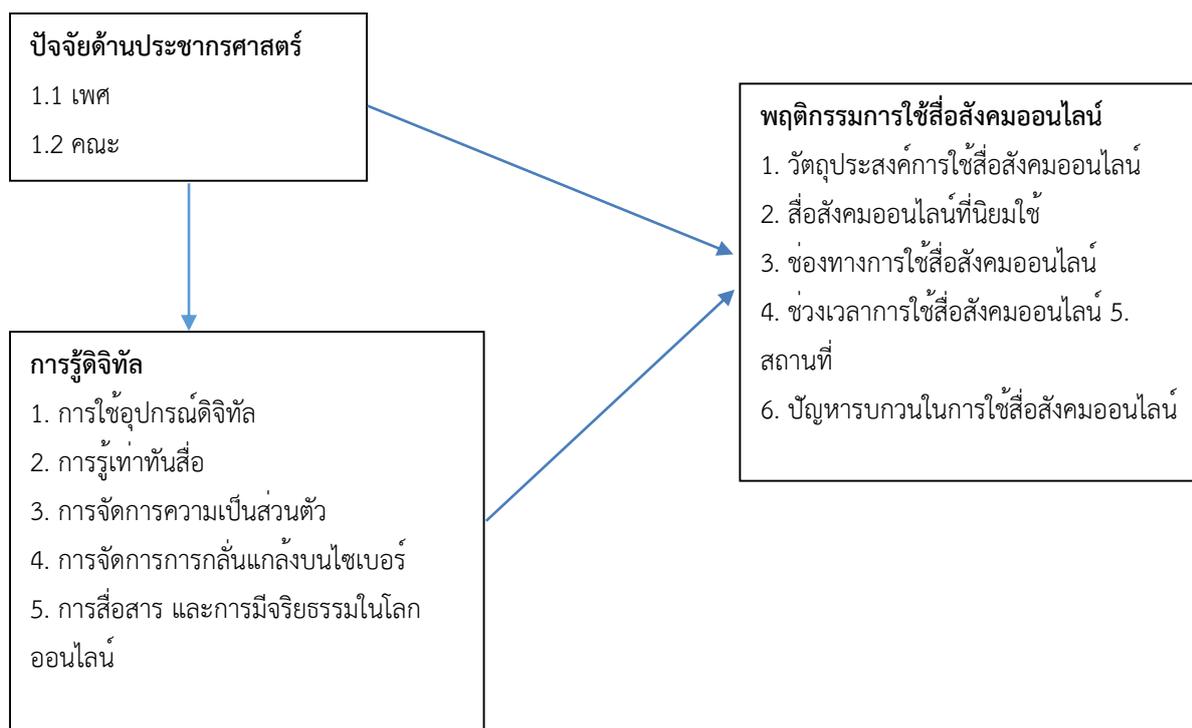
พฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง การใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยแบ่งเป็น (1) วัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์ (2) สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ (3) ช่องทางการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (4) ช่วงเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (5) สถานที่ และ (6) ปัญหาบกพรอนในการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบการรับรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ทราบความสัมพันธ์การรับรู้ดิจิทัลกับพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. นำผลวิจัยไปปรับใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient) ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ การรับรู้ดิจิทัล ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

1. ด้านการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบด้วย ประกอบด้วย (1) การใช้อุปกรณ์ดิจิทัล (2) การรู้เท่าทันสื่อ (3) การจัดการความเป็นส่วนตัว (4) การจัดการการกลั่นแกล้งบนโซเชียล (5) การสื่อสาร และการมีจริยธรรมในโลกออนไลน์

2. ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็น (1) วัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์ (2) สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ (3) ช่องทางการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (4) ช่วงเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (5) สถานที่ และ (6) ปัญหาบรบกวนในการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาเรื่องการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2564

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 926 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การแบ่งกลุ่มตามประเภทวิชาที่เรียนออกเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ กลุ่มศิลปศาสตร์ คือ คณะศิลปศาสตร์ ทำการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกกลุ่มวิทยาศาสตร์ ได้ 2 คณะ คือ คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ส่วนกลุ่มศิลปศาสตร์ คือ คณะศิลปศาสตร์
2. จำนวนตัวอย่าง คือ คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 42 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 40 คน และคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 68 คน รวมเป็น 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถามการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-

Coefficient) ของ Cronbach (Cronbach, 1970) แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ และคณะที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็น (1) วัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์ (2) สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ (3) ช่องทางการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (4) ช่วงเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (5) สถานที่ และ (6) ปัญหาบกพรอนในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบด้วยการรู้ดิจิทัล 5 ด้าน คือ การใช้อุปกรณ์ดิจิทัล การรู้เท่าทันสื่อการจัดการความ เป็นส่วนตัว การจัดการการกลั่นแกล้งบนโซเชียล และการสื่อสาร และมีจริยธรรมในโลกออนไลน์ จำนวน 29 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ Google Forms โดยเก็บจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 150 คน การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่ใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลทางประชากรศาสตร์ การรู้ดิจิทัลและพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2. การวิเคราะห์สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีทดสอบสมมติฐานสำหรับ 2 กลุ่ม ชนิดเป็นอิสระต่อกัน (t-test for independent samples) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548)

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548)

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายได้ (Simple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการรู้ดิจิทัลและพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 150 คน เป็นนักศึกษาหญิง ร้อยละ 64.7 และนักศึกษาชายร้อยละ 35.3 โดยกำลังศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ร้อยละ 45.3 คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 28 และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร้อยละ 26.7

การรู้ดิจิทัลทั้ง 5 ด้านนั้น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการจัดการความเป็นส่วนตัว มีค่าเฉลี่ย 4.37 รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร และการมีจริยธรรมในโลกออนไลน์ ค่าเฉลี่ย 4.20 การจัดการการกลั่นแกล้งบนโซเชียล ค่าเฉลี่ย 3.67 การรู้เท่าทันสื่อ ค่าเฉลี่ย 3.61 และการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ค่าเฉลี่ย 3.51

พฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 150 คน พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้บริการ คือ YouTube ค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.56 รองลงมาคือ Line ค่าเฉลี่ย 4.13 และ Instagram ค่าเฉลี่ย 4.11 ตามลำดับ ด้านช่วงเวลาที่ใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์ จะใช้ในช่วงเวลาหลัง 18.00 น. จนถึงเที่ยงคืนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.27 สถานที่ที่ใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์ ใช้ที่บ้านมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.79 ด้านช่องทางที่ใช้เชื่อมต่อสื่อสังคมออนไลน์ ใช้ Smart phone มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 ลำดับถัดมา ได้แก่ คอมพิวเตอร์พกพา ค่าเฉลี่ย 3.53 Tablet ค่าเฉลี่ย 2.91 และคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ค่าเฉลี่ย 2.55 วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ พบว่า ใช้เพื่อพูดคุย/สนทนาเป็นลำดับแรก ค่าเฉลี่ย 4.62 รองลงมา คือ ดูละคร/ภาพยนตร์/การ์ตูน ค่าเฉลี่ย 4.40 การติดตามข่าวสาร ค่าเฉลี่ย 4.11 การศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.77 ลงรูป/คลิป/ข้อความ ค่าเฉลี่ย 3.10 หาเพื่อนใหม่ ค่าเฉลี่ย 2.77 และทำงานทำ ค่าเฉลี่ย 1.84

2. ผลการเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

การรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์) ของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลรายด้าน พบว่า การรู้ดิจิทัลในด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลของนักศึกษาหญิงและชายแตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ส่วนในด้านอื่นๆ อีก 4 ด้าน นั้น มีการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแยกตามคณะที่กำลังศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างน้อย 1 คณะ มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แตกต่างจากคณะอื่นเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคณะ พบว่า คณะศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 3 คณะ มีการรู้ดิจิทัลไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อนำการรู้ดิจิทัลรายด้านมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทั้ง 3 คณะ พบว่า มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างน้อย 1 คณะ ที่มีการรู้ดิจิทัลด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลแตกต่างจากคณะอื่น จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคณะ พบว่า คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคณะศิลปศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และพบว่า มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างน้อย 1 คณะ ที่ค่าเฉลี่ยการรู้ดิจิทัลด้านการจัดการความเป็นส่วนตัวแตกต่างจากคณะอื่น ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคณะ พบว่า คณะศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้ดิจิทัล และพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การรู้ดิจิทัลส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และการรู้ดิจิทัล สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ได้ร้อยละ 4.00

อภิปรายผล

นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยช่องทางการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ประจำ คือ Smart phone แตกต่างจากงานของ พรรณิการ์ พุ่มจันทร์และคณะ (Poomjan, Hongliam, & Odompert, 2015) ที่พบว่านิสิตแพทย์ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะมากที่สุด ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของไวท์ (White, 2012) ที่ระบุว่า Smart phone เป็นอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด เพราะเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้ ง่ายรูปได้ พกพาได้สะดวก เหมาะกับการแชร์ข้อความ ภาพถ่ายต่างๆ

ด้านสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้เป็นประจำ 3 ลำดับแรก คือ YouTube Line และ Instagram ผลวิจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในชีวิตประจำวันที่ทำเป็นประจำ คือ ใช้เพื่อสื่อสารพูดคุยสนทนาประจำวันกับเพื่อน ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารเรื่องการเรียน ใช้เพื่อดูละคร/ภาพยนตร์/การ์ตูน ติดตามข่าวสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณิการ์ พุ่มจันทร์และคณะ (Poomjan et al., 2015) ที่พบว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีการใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารมากที่สุด โดยนักศึกษาใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อผ่อนคลายดูหนังฟังเพลงเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมที่พบว่ามีผู้ใช้ YouTube มากเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณิการ์ พุ่มจันทร์และคณะ (Poomjan et al., 2015) ที่พบว่านักศึกษาแพทย์มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อความบันเทิงในด้านผ่อนคลายความเครียดมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาอยู่ในวัยรุ่นการดูหนังฟังเพลงเป็นกิจกรรมที่วัยรุ่นชื่นชอบ สามารถเปิดดูได้สะดวกผ่านสมาร์ตโฟนที่ติดตัวไปไหนได้ตลอดเวลา

ช่วงเวลาที่ใช้พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการใช้ในช่วงเวลา 6 โมงเย็นถึงเที่ยงคืน ซึ่งเป็นเวลาก่อนนอน เนื่องจากเป็นเวลาพักผ่อน ทำให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ในเวลารว่างจากการเรียน และปัญหาที่รบกวนการใช้สื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด คือ โฆษณาออนไลน์ และความล่าช้าการเชื่อมต่อ/ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายนั้นไม่แตกต่างกัน นักศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน ย่อมมีกิจกรรม ความชื่นชอบ และการใช้ชีวิตที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาในคณะที่กำลังศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์สูงกว่านักศึกษาคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนักศึกษากลุ่มสาขาศาสาวิทยาศาสตร์มีการเรียนที่หนัก มีการทำการทดลอง (Lab) และมีเวลารว่างน้อยกว่าสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จากผลการวิเคราะห์พบว่า การรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำกับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ หมายความว่า การรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในทิศทางเดียวกันแต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันที่เรียกกันว่าเป็นดิจิทัลเนทีฟ (Digital Native) เป็นกลุ่มคนที่เติบโตและใช้ชีวิตในยุคดิจิทัลด้วยเทคโนโลยีต่างๆ มากมาย เช่น เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีการสื่อสาร ซึ่งเป็นสิ่งที่ดิจิทัลเนทีฟทุกคนสามารถเรียนรู้และใช้งานได้อย่างคล่องแคล่ว แต่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเหล่านี้ต้องใช้อย่างรู้เท่าทันจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ลักษณะของการใช้ดิจิทัลที่จะเกิดประโยชน์ยังขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความต้องการ ได้แก่ การเน้นแนวทางการแก้ปัญหา การนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน หรือการบรรลุผลที่ต้องการในงานอาชีพ สาขาวิชาหรือ ในบริบทอื่นอีกด้วย (กาญจนา หฤธรรมพงศ์, 2562)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการการเรียนรู้ในรายวิชาความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient) ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ควรมีการเน้นย้ำในหัวข้อการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล เพื่อให้ส่งเสริม

ให้ผู้เรียนนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น หรือบูรณาการเข้าไปในรายวิชาอื่นด้วยการสร้างสรรค์และนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เหมาะกับกลุ่มผู้เรียน

2. ควรพัฒนาอาจารย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความพร้อมหรือทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถใช้งานเครื่องมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล

บรรณานุกรม

- กาญจนา หฤหรรษพงศ์. (2562). การรู้ดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 5(2), 27-40.
- จุฑารัตน์ ศราภรณ์วงศ์, ขจร ฝ่ายเทศ, ดวงแก้ว เงินพูนทรัพย์ และวัลลภา จันทร์ดี. (2560). พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว.*, 10(2), 16-31.
- แววตา เตชาทวิวรรณ และอัจฉรา ประเสริฐสิน. (2559). การประเมินการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 34(4), 1-28.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing* (3 rd ed.). New York: Harper & Row.
- Poomjan, P., Hongliam, N., & Odompet, P. (2015). Online Social Media Usage Behaviors of Preclinical Medical Students of Faculty of Medicine Siriraj Hospital. *Siriraj Medical Bulletin*, 8(1), 27-35.
- White, C. M. (2012). *Social Media, Crisis Communication, and Emergency Management: Leveraging Web 2.0 Technologies*. Boca Raton, FL: CRC Press.